

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. Благоевград, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Б. Янев

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Георги Б. Янев Административно наказателно дело № 20211210201713 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано с жалба на М. Г. ГР., ЕГН *****, Б., ул. „Св. Св. К. и М. № , чрез адвокат С.Н. Г., АК – Б., против Наказателно постановление № 21-1116-000859/20.10.2021 година на Началник група към ОДМВР – Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на осн. Наредба N Из – 2539 на МВР са отнети 12 точки, и за нарушение по чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

С жалбата си Г. моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно, необосновано и несъответстващо на фактическата обстановка, издадено при неспазване на материалноправните и процесуалноправните норми на Закона за движение по пътищата и ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адвокат Г., която поддържа жалбата по съображения изложени в нея, представя писмени доказателства в тази насока. Административнонаказващият орган и Районна прокуратура Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, от фактическа страна установи следното:
На 26.09.2021 г., в 16:41 часа, в гр. Б., по улица "Ч." в посока от ул. "Д. Б."

към ул. "О.", управлявал повереният му лек автомобил АУДИ А4 с регистрационен номер , собственост на К. Ш. от Б. При покана по надлежния ред, да бъде изпробван с техническо средство Дрегер Дръг тест 5000 с фабричен номер ARJM-0036, за употреба на наркотични вещества и техните анализи, водачът отказал да му бъде направен тест. При проверката водачът не е носил СРМПС част втора. Водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство 7510 pull с фабричен номер 0185, като уреда отчита 0.21 промила алкохол. На водачът е издаден талон за медицинско изследване номер 140744. На същият е съставен АУАН Серия G А АКТ № 521508/26.09.2021 година.

Актът е съставен в присъствие на жалбоподателя, като същият го е получил без възражения.

Издадена е и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 247/26.09.2021 година, като жалбоподателят М. Г. ГР. получил препис от същата.

Въз основа на акта, на 20.10.2021 година, Началник група в сектор „Пътна полиция” при ОДМВР-Благоевград, издал атакуваното НП № 21-1116-000859/20.10.2021 година, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на осн. Наредба N Из – 2539 на МВР са отнети 12 точки, и за нарушение по чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

Наказателното постановление е получено от процесуалния представител на жалбоподателя адвокат С.Г. на 02.11.2021 година.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена от разпитаните по делото свидетели, приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

С разпита си полицейските служители Г. и М. потвърждават фактите изложени в акта, обстоятелствата, при които е съставен и връчен на жалбоподателя.

По отношение на основният факт по делото, кога Г. е бил в спешния център показанията на Г. и М. си противоречат. М. твърди, че до изтичане срока по талон жалбоподателя не бил в спешния център. Г. от своя страна заявява, че Г. е посетил спешния център. По делото на страната на жалбоподателя са разпитани свидетелите

Б. Ю. К. и К. Г. Ш., които са били с жалбоподателя по време на проверката и след това. Твърдят, че са посетили спешния център, около 30 мин. След като му връчили талона, но имало хора и се наложило да чакат. По делото е разпитана и Д., която е извършила преглед на жалбоподателя в Спешен

център. В показанията си, свидетелката сочи, че когато в спешното отделение пристигат пациенти, редът за тяхното приемане зависи от натовареността на момента. Твърди, че има 1 дежурен екип и 3 сестри и различна бройка санитарни. Една от сестрите трябва да регистрира пациента в системата на болницата в компютъра. След, което те определят реда кой пациент, според състоянието му, първи се вкарва за преглед или за попълване на документи или за каквото е дошъл. Възможно е отразеният час да не отговаря реално кога е постъпил пациентът, ако има много болни и сестрата е преценила кой е по-спешен. Важно е състоянието на болните, а не редът на постъпване, твърди свидетелката. Възможно е пациент да чака и 15 минути, възможно е и да чака 30 минути, докато се отрази часът му на постъпване. Сестрата определя реда. По делото е прите като писмено доказателство и копие от книга за алкохолни проби и наркотични вещества ведно с лист за преглед на пациент, от които се установява, че на 26.09.21г. от 18:04 часа, до 19:00 часа, когато е взета пробата на Г. в ЦПМС са обслужвани пациенти. Съдът като взе предвид показанията на свидетелите Г., К., Ш., Ф. и събраните писмени доказателства отказва да кредитира казаното от М., че до изтичане на часа по талон Г. не се явил в ЦСНМП.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е частично основателна по следните съображения:

В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи, за което по делото са представени безспорни доказателства /Заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на МВР/.

За нарушението по чл.174, ал.3 ЗДвП.

Санкционната разпоредба на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, по която на Г. е наложено наказание, регламентира алтернативно две групи основания за реализиране на административнонаказателна отговорност на водачите на МПС, а именно - отказ от извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества, или неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. След отказ за извършване на проверка с техническо средство, само точното изпълнение на предписанието за лабораторно изследване може да заличи общественотоопасните последици на отказа и водачът не следва да бъде наказван за отказ, а дали ще бъде ангажирана отговорността му за управление на МПС след употреба на наркотични вещества зависи от валидността на изследването и резултатите от него. В случая Г. е отказал да бъде тестван с техническо средство, като му е бил издаден талон за медицинско изследване. От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че Г. е дал проба за установяване на наркотични вещества. В случая е налице изпълнение на предписанието за лабораторно изследване. Безспорен факт е, че по делото е представен лист за преглед на пациент, установяващ вземане на проба за наркотици. Действително в листа е отразено, че това е извършено

в 19:00ч., т.е. след изтичане на времето по талон, но от събраните по делото доказателства се установи, че това е станало по независещи от жалбоподателя причини, поради което не се установи от обективна страна Г. да е извършил вмененото му административно нарушение.

Отделно от това, за да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административно-наказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени). В случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В конкретния случай както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него постановление се сочи, че на посочената дата е извършена проверка на въпросния субект, но в двата документа е налице описание на различни по фактически състав административни нарушения. От една страна в АУАН е прието, че жалбоподателя е "управлявал лек автомобил, като при проверката отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества с техническо средство, а в обжалваното наказателно постановление му е наложено административно наказание за нарушение изразяващо се в "отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества и не изпълнява предписание химико токсикологична лаборатория за изследване, при приложение обаче на чл. 174, ал. 3, 1 от ЗДвП. Така описаните, обстоятелствата не дават достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение и създават неяснота относно възприетата от наказващия орган фактическа обстановка, а от тук и направените въз основа на нея правни изводи. Не е ясно, за да осъществи жалбоподателя вменените му административни нарушения, какво именно действие, респ. задължение не е осъществил. Правилото на закона е категорично: в наказателното

постановление трябва в пълнота да се опише фактичката обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на нарушението не може да бъде извличано по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице, каквото безусловно в случая е накърнено. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е обвинението, което се отправя на административно привлечения. Това е така, защото съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, и тази възможност трябва да му се осигури. В случая вменения на жалбоподателя фактически състав на административно нарушение с АУАН, не съответстват на това, описано в наказателното постановление, с което е ангажирана административната отговорност на същия за деяние, осъществено при друга, различна фактическа обстановка. Именно изложеното формира извод за липса на единство между описаното в АУАН и НП, което във всички случаи представлява освен накърнено право на защита на нарушителя, така и допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените, неотстранимо в настоящата съдебна фаза на административно-наказателното производство и във всички случаи обуславящо отмяна на обжалвания санкционен акт, като незаконосъобразен в тази част. Както се посочи според съдържанието на издаденото НП въз основа на този АУАН, на жалбоподателя са вменени няколко изпълнителни деяния и алтернативни форми на извършено нарушение по, а именно: едновременно отказ на жалбоподателя за проверка с техническо средство за установяване употреба на наркотични вещества, наред с това и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор, а така също и за медицинско изследване и взимане на проби от химко токсикологична лаборатория, като след това пък е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от НК, което представлява и вътрешно противоречие в самото НП, доколкото приложената санкционна норма с посоченото предложение, предвижда наказание за отказ за проба с техническо средство. От друга страна обвинението в извършване на няколко деяния и налагането на една санкция се явява и в нарушение на чл.18 от ЗАНН.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство срок от две години и глоба от 2000 лева. В конкретния случай съдът е лишен от възможност да извърши контрол за материална законосъобразност на атакуваното наказателно

постановление и в частност има ли извършено нарушение и извършено ли е от жалбоподателят, предвид констатираната неяснота, относно административнонаказателното обвинение в неговата обстоятелствена част и какво точно е прието от наказващия орган,. Предвид приетото от съда, че атакуваното наказателно постановление в тази част е незаконосъобразно, същото следва да бъде отменено и в частта за отнетите 12 контролни точки, доколкото приложението на цитираната Наредба е обусловено от законосъобразното ангажиране на отговорност за конкретни нарушения по ЗДвП, което в случая съдът прие, че не е така.

За нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДП:

От обективна страна, на процесната дата и място Г. е управлявал лек автомобил ауди, като при проверката не могъл да представи свидетелство за регистрация на МПС, в каквато насока са показанията на разпитаните по делото свидетели.

От субективна страна Г. е осъществил състава на административното нарушение виновно, тъй като същият е знаел, че е управлява МПС без свидетелство за регистрация на същото, съзнавал е, че с действията си нарушава императивно установени в ЗДвП задължения, предвиждал е обществено опасните последици от тези си действия и е искал тяхното настъпване.

Административнонаказващият орган е съобразил приложимата в случая правна норма и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пред. 3 от ЗДвП е санкционирал жалбоподателя с административно наказание "Глоба" в размер на 10.00 лева.

Съгласно посочения законов текст, наказва се с глоба 10 лв. водач, който: т.

1. не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство.

Административнонаказващият орган е съобразил приложимата в случая правна норма и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП е санкционирал жалбоподателя с административно наказание "Глоба" в размер на 10.00 лева, която е единствената предвидена за това нарушение санкция, поради което НП в тази му част следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Наказателно постановление № 21-1116-000859/20.10.2021 година на Началник група към ОДМВР – Благоевград, сектор „Пътна полиция“, в частта с което на М. Г. ГР., ЕГН *****, Б., ул. „Св. Св. К. и М.“ № , за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на осн. Наредба N Из – 2539 на МВР са отнети 12 точки.

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно Наказателно

постановление № 21-1116-000859/20.10.2021 година на Началник група към ОДМВР – Благоевград, сектор „Пътна полиция“, в частта с което на М. Г. ГР., ЕГН *****, Б., ул. „Св. Св. К. и М.“ № , за извършено нарушение по чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – Благоевград в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____